

DOMOVINA

Letaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krona, za četrlet 2 kroni; ista naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Radi binkoštnih praznikov izide prihodnja številka „Domovine“ prihodnji petek, dne 5. junija.

Na ljudski shod v Celje torej na binkoštni ponedeljek.

Iz vseh strani Spodnje Štajarske prihajajo poročila, da se shoda za Hrvate namerava udeležiti mnogo tisočev štajarskih Slovencev. Pripravljani odbor je pa tudi vse primerno odredil, da se bode shod vršil v kar najveličastnejši obliki. Poslano je širom dežele že nad 10.000 oklicev.

Kar se sporeda pri shodu tiče, bodi omejeno, da se po postavi mora shod, če je, kakor se pravi, pod milim nebom, vršiti strogo po sporedu, ki se je vladi naznanil. Naznanilo se je pa, da se govori le o hrvatskih zadevah in o položaju macedonskih Slovanov. Govorniki so že določeni in se pričakuje cela vrsta poslancev, tudi hrvatskih. Seveda ni izključeno, da se bode v sporedu dovolila kratka beseda doslej še ne določenim govornikom.

Nadalje opomnimo, da je vlada zatrdila, da shodu ne bode ovir delala in skrbela z orožništvom, da bi kaki protinarodni pritepeni ne delali nemira. Glavno skrb za vzdrževanje reda poveri pa pripravljani odbor članom „Celjskega Sokola“, na kar izrecno opozarjamo. Ta zbor rediteljev se bode spoznal na posebnih znamenjih in opominjamo vse udeležence, da vso skrb za red rediteljem prepustijo, da se ne vmešavajo v njih delokrog, ampak se njih po veljem pokorijo. Samoobsebi se razume, da se mora shod vršiti v mejah postavno določenih zborovalnih pravic in že naprej naznanjamo, da bi kako nepotrebno drugačno ravnanje bilo zoper našo voljo in bi je mi strogo obsodili. Gre se za izraz naše prijateljske pomoči za varovanje pravic in časti naših bratov Hrvatov in drugih južnih Slovanov nasproti vladnim tlačiteljem, vse drugo pride — ob drugi priliki na vrsto. Če se pa našega programa strogo držimo, dosegli

bomo že s tem mnogo ne le za brate Hrvate, ampak posredno za sebe, ker bomo z veličastnim shodom nemčurjem in drugim sovražnikom najjasneje dokazali, da Slovan in zlasti južni Slovan stopa mogočno na dan.

Še enkrat torej kličemo vse zavedne narodnjake širom naše slovenske dežele, naj skrbje za častno udeležbo, pa tudi za časten nastop naših narodnih čet. Če bi mi ob taki priliki ne bili na svojem mestu dokazali bi svojo politično nezrelost. Nas pa še čakajo politični boji, predno prispemo do popolne zmage naših narodnih tirjatev. Zato s čilim in treznim duhom na delo, da vidi vlada in da vidijo naši nasprotniki, kako možato se potegujemo za pravice naših slovanskih bratov in za narodno čast in napredek našega naroda, ki kot nepremagljiv junak mora korakati po začetih poti neustrašeno naprej do končne zmage. — Slovenci, na svidenje na binkoštni ponedeljek popoldne ob 3. uri na lanovškem travniku pri Celju.

Zopet in zopet razmere pri celjskem sodišču.

Minilo je zopet porotno zasedanje in ogorčeni moramo reči, da so se pravice slovenskih obtožencev posebno s strani celjskega državnega pravdnštva tudi v minolem zasedanju nezakonito kršile. Državno pravdnštvo sestavlja načeloma v porotnih zadevah samo nemške obtožnice tudi proti takim obtožencem, ki ne razumejo niti besedice nemški.

Pri razpravi se čita nemška obtožnica. Vestni sodniki, kakor v bivšem zasedanju dež. sodni svetnik dr. Katziantschitsch, slovenski stranki obtožnico vsaj prevajajo, drugi, kakor dež. sodni svetnik dr. Reitter, obtožnice sploh ne tolmačijo, ali pa tolmačijo tako, da sami ne vedo, kaj pravijo.

§ 314 odstavek 3. kazensko-pravnega reda določa, da se mora prečitati obtožnico, in če je postopanje nično. Vprašajmo se, komu na ljubo je čitati obtožnico? Obtožnica se čita gotovo v

ta namen, da zvedo sodniki in da sliši obtoženec, česa ga obtožuje državni pravnik. Po § 315 kazensko-pravnega reda, ki ga pojasnjuje določilo § 245 istega reda, zaslišuje nato predsednik obtoženca o vsebini obtožnice. Kako naj odgovarja slovenski obtoženec na obtožnico, katere ni razumel, ali ki se mu je slabo in pomanjkljivo raztolmačila? Ker se obtožnica bistveno tudi radi tega čita, da izve obtoženec neposredno njeno vsebino in ker pomeni čitanje za obtoženca neumljive obtožnice isto kakor nečitanje, raditega je tako postopanje po § 314 kazensko-pravnega reda nično.

§ 324 kazenskega pravnega reda določa: Po prečitaniu vprašanj, po katerem ni več dopuščeno odstopiti od obtožbe, se zaslišijo obtožitelj in zasebni udeleženec, obtoženec in njegov zagovornik v § 255 določenem vrstnem redu. Ta slednji § 255 pa pravi, da imata obtoženec in njegov zagovornik pravico, odgovarjati na izvajanja državnega pravnika in da pristojna obtožencu in njegovemu zagovorniku končni govor. Toda tudi ta pravica obtoženčeva je jalova, ako govori, kakor pri nas, državni pravnik v obtožencu neumljivem jeziku.

Dolžnost zagovornika (tudi nemškega) bi bila, predlagati glede na obstoječe razmere pri javni razpravi, da se 1. obtožnica dobesedno prevede, in 2. da predsednik raztolmači govor državnega pravnika. Ako bi se tej zahtevi ne ugodilo, bi bil to povod ničnosti po § 344 št. 5 kazensko-pravnega reda, ker bi se z zavrnitvijo te zahteve naravnost nasprotovalo bistvu obrambe, namreč ustmenemu in neposrednemu postopanju.

Z nemškimi obtožnicami se prikrajšuje slovenskemu obtožencu zakonita obramba že za časa preiskave. Po § 209 kazensko-pravnega reda se mora obtožnico obtožencu dostaviti gotovo radi tega, da se ta o njeni vsebini sam pouči. Pri nas pa opravlja v tem oziru preiskovalni sodnik posel „tolmača“, ko prevaja nemške obtožnice slovenskim obtožencem. Tako „tolmačenje“ pa je glede na deželne jezike naravnost nezakonito.

LISTEK.

V spomin Ivanu Trstenjaku,

umrlemu dne 7. majnika 1903.

Umrli je mož.
S. Gregorčič.

Zopet umrl nam je mož, nepoznan v naobraženih krogih;

tuda dlan, ostri napor, silna skrb, mučna grenkóst

ž njim so od malih se nog družili na stezi življenja,

malo miru dajajoč delavcu žaljevih rok.

Razsvetljeval mu ni učenosti žar pametne glave. skromnosti bil je on vzgled, tih, zadovoljen povsod,

toda značaj, značaj mu posebno je kitil življenje,

blago njegovo srcé dičen mu bil je nakit;

mного mu burnih neviht grenilo je dostikrat žitje,

vajen trpljenja gorjá mnogo prebil je težav.

Najprej odprl se je grob nadepolnemu mlademu sinu,

ki učenosti vzgled dičil slovenski bi svet; mati za njim je odšla, žena preblagega srca,

ki že od mladih je let bila marljivosti vzor; skoro za njima na pot v vekovečnost se hčerka odpravi,

hčerka edinka, ponos tukajšnjih brhkih Slovenk.

Drug je za drugim odšel, preselivši se v boljše domovje;

žalostna pota so to, srca skeleča hudó.

Vrljih pet sinov sedaj žaluje nad Tvojo gomilo, mnogih sorodnikov jok stiska srce za Teboj.

Dokler poganjalo drevje bo brst na sadovniku Tvojem,

ki si je sam sadil, sam je marljivo gojil; dokler ostal bo zelen Tvoj grozdorodni Brebrovnik,

dótlej ostane naj svež v srcih nam ná Te spomin!

Božidar Flegerič.

Nezaupnost.

Spisala Ernestina R.

Nekega krasnega pomladanskega jutra sem se sprehajala v mestnem parku. Hladen vetrič je pihljal ter podil bele oblačke po nebu. Pomladansko solnce je sijalo jako milo in ljubko na ravno ozelenelo in cvetoče drevje, kakor tudi na vse parkove gredice zasajene s krasnimi cvetkami. Drobnji ptički so žvrgoleli svoje pesmice, skakljajoč z vejice na vejo, z drevesa na drevo. Tuintam se je sprehajal kakšen gospod s svojo soprogo ter se naposled vsedel na priljubljeno mu klopico in dihal še nekaj časa sveži pomladanski zrak.

Bilo je zares krasno, tako nekako svečano akoravno je bil delavnik.

Hodila sem že precej časa semintja, tako da sem bila skoraj utrujena. Poiščem si primerno klopico, s koje sem imela krasen razgled po parku, ter se vsedem.

Komaj se vsedem, ozrem se okolu ter zagledam ravno v park prišedšo gospico. Nihče mi

Ako se še pomisli, da ima nemškega jezika večji obtoženec priliko v zaporu premišljevat obtožbo, predlagati z ozirom na vsebino obtožnice nova dokazila, katere pravice se obtoženci navadno poslužujejo, se spoznava zopet celo nezaslišano postopanje državnega pravdnštva, ki krati na ta način z nemškimi obtožnicami slovenskim obsojencem, nevesčim nemščine, zakonito obrambo. Ti namreč nemških obtožnic sploh ne sprejemajo, češ, da jih ne razumejo.

Od obtoženca se pač ne more zahtevati, da bi se potegoval sam za svoje pravice v jezikovnem oziru; n. pr. da bi se pobrigal za slovensko obtožnico, posebno z ozirom na to, da nemška gospoda posebno v tem oziru ne razumeva nobene šale po veljavnem načelu „kazenske politike“ (zistem Waser).

Obče znan pa je sledeči slučaj, ki je za razmere, katere vladajo pri nas, res tipičen. Neki obtoženec, kateremu so hoteli vročiti nemško obtožnico celjskega drž. pravdnštva, je zahteval slovenski izvod iste, kar se je vzelo vestno na zapisnik. Državno pravdnštvo pa je zahtevo, da izda slovensko obtožnico v zmislu obstoječih določb, zavrnilo.

Pisemenih takih določb sicer ni, ali tajne ustmene določbe, ki nasprotujejo obstoječim zakonom in sicer členu 19 drž. osnovnega zakona z dne 21. decembra 1867, št. 142 d. z. so naravnost škandal za avstrijsko pravosodstvo. Za državno pravdnštvo, ki je poklicano, da pred kazenskimi sodiščem zastopa državno oblast, torej veljajo zakonom diametralno nasprotujoča določila. Častitamo državi, ki se ne daje zastopati po sposobnih državnih pravnikih, temveč po sposobnih vsenemških politikih kakor sta Bayer in Kočevar. Taki ljudje bodo morebiti povzdignili ugled države v očeh kakih Schönererjev, Wolfov ali Rakushev in Ochsov, trezno misleči ljudje pa bodo take razmere obsojali kot znak korupcije.

Čudili smo se, da je slovenska javnost dosedaj tako mirno prenašala preziranja slovenskega jezika pred celjskim porotnim sodiščem. Z velikim zadoščenjem zato pozdravljamo sklep slovenskih odvetnikov, da z naprej ne bodo sprejemali „ex offio“ zagovorništev slovenskih obtožencev, ako bode državno pravdnštvo izdajalo nemške obtožnice.

Naše poslance pa opozarjamo, da vendar enkrat odločno zahtevajo od pravosodnega ministra, da napravi red pri naših državnih pravnikih, posebno da odstrani kričečo krivico, da na celem Spodnjem Štajarskem ni niti enega slovenskega državnega pravnika niti namestnika, temveč da zavzemajo ta mesta naši najzagrenejši politični nasprotniki.

Interpelacija

poslanca dr. Ploja in tovarišev na ministrskega predsednika kot voditelja pravosodnega ministrstva.

(Konec.)

Kako nežno je postopala vlada s tem vprašanjem pri vseh načrtih jezikovnih zakonov in nazadnje pri uravnavi jezikovnega vprašanja na Češkem in Moravskem! V jezikovno mešanih okrajih — in kot takšni se smatrajo le okraj, v

še to jutro ni vzbudil zanimanja, a to deklico sem se takoj namenila opazovati.

Lahkih nog, kakor bi jo nosil veter, šla je mimo mene. Porabila sem to priložnost, da si jo bolje ogledam.

Bila je cvetoča mladenka. Prisodila ji nisem več kakor kakih 18 let. Njen nežni obraz je spričeval o njeni nedolžnosti in nepokvarjenosti srca. Temna obleka in bel slamnik pristojala sta jako dobro njeni vitki rasti. V roki je nosila solčnik, igraje si z njim. Mimo mene gredeč me niti opazila ni, tako je bila nekako zamišljena. Srečevala je tudi druge ljudi; a zmenila se ni za nikogar ter nemo bolj po samotnih potih korakala. Naposled si je izbrala precej osamljeno klopico ter sedla. Ura v zvoniku je že par četrtink odbila, a ona je sedela še vedno nepremično in ogledovala cvetočo naravo. Čas je potekal in ona je postajala nemirnejša.

katerih je več kot 20 odstotkov stalnega prebivalstva priznalo drugi deželni jezik kot občevalni jezik — naj sodnik rabi jezik stranke že v pripisanem povabilu in pozneje ravno tako pri ustmenem občevanju in sestavljanju zapisnika. Na Spodnjem Štajarskem se je samo v mariborskem sodnem okraju izreklo 12 odstotkov stalnega prebivalstva za nemški občevalni jezik, v nobenem drugem okraju nad pet odstotkov, v večini okrajev pod dvema odstotkoma. Kakor je torej očitno, rabi več kot 95 odstotkov spodnještajarskega prebivalstva slovenščino za občevalni jezik in vkljub temu se drzne predsedstvo deželnega nadsodišča izdati naredbo, s katero se onim, ki razumejo tudi nemščino, odreka najrevnejša jezikovna pravica.

Pravosodno ministrstvo ali noče ali pa ne more upogniti upora predsedstva graškega deželnega nadsodišča nasproti najboljšim in najpravičnejšim namenom, katere, kakor se nam vedno zopet zatrjuje, goji pravosodno ministrstvo, kajti ni še dolgo temu, kar nam je dalo isto predsedstvo povod, da smo interpelirali radi nekkih novih formularjev v sodni depozitni zadevi, s čemur se je hotelo izvesti nekak napad na slovensko uradovanje, in danes je stvar ravno taka.

Pri prvem branju proračuna je gospod ministrski predsednik prosvedoval proti trditvi s slovenske strani, da se ravna s Slovenci kakor s Heloti; žalibog pa moramo vsled preganjanj, katerim so Slovenci izpostavljeni pri večih sodiščih na Spod. Štajarskem in Koroškem, ako hočejo obraniti svoje jezikovne pravice in obvarovati svoj narodni čut, kakor se drugod varuje narodni čut nemških njihovih sodržavljanov, ponoviti trditev o helotskem postopanju. Dolžnost voditelja pravosodne uprave je, da se končno vendar že napravi konec neznosnim razmeram, katere predsedstvo graškega deželnega nadsodišča, kakor je videti, odobruje in pospešuje.

Podpisani torej vprašajo ekscelenco gospoda ministrskega predsednika kot voditelja pravosodnega ministrstva:

1. Ali mu je znana naredba predsedstva deželnega nadsodišča, oziroma ali se hoče o vsebini iste takoj natanko poučiti?

2. Ali hoče najprikladnejšim potom in sicer z odlokom na sodišča v področju graškega deželnega nadsodišča grajano naredbo graškega deželnega nadsodišča popraviti in tako krivo tolmačenje in napačno razlaganje iste odpraviti?

Dunaj, 19. maja 1903.

Žičkar, dr. Stojan, Vuković, dr. Hruban, Povše, dr. Gregorčič, dr. Klaić, dr. Koudela, Borčič, dr. Ploj, Robič, dr. Žitnik, Pfeifer, dr. Ivčević, Biankini, Šupuk, Spinčić.

Celjske in štajarske novice.

(Še enkrat pozivljamo) vse zavednejše sloje med našim ljudstvom, da porabijo ves svoj vpliv v to, da bo udeležba na shodu v ponedeljek tem mnogobrojnejša. Prečastita duhovščina, slavno učiteljstvo, županstva, društva itd., sploh vsak razumnik naj agituje med ljudstvom za shod. Torej na delo!

(„Delavsko podporno društvo“ v Celju) pozivlja vse svoje ude na shod, ki se vrši na binkoštno nedeljo, dne 31. t. m., ob 3. uri popoldne v lastnih prostorih. Na sporedu so važne

Zdelo se mi je, kakor da nekoga pričakuje.

In res, ozre se še enkrat in zagleda ga ter zardi. Prihajal je s knjigo v roki. Po zunanjem je bilo soditi, da je dijak.

Hitrih korakov mu steče naproti, krčevito mu stisne roki in povesi oči. Izpregovorila nista niti besedice, ampak nepremično zrla eden drugega. Zdelo se mi je, kakor da govorita samo s pogledi; a spomnila sem se, da se prava in nedolžna ljubezen ne razodeva s priliznjenimi besedami in sladšimi obljubami, ampak prava ljubezen molčé govori.

Po kratkem molku se napotita eden tik drugega do osamele klopice.

Vsedeta se in pričelo se je razgovarjanje o različnih rečeh; a o ljubezni ni bilo slišati besedice. Kedar bi bil donesel govor na ljubezen sta se samo spogledala in vedela sta vse, kar se godi v njunih srcih.

stvari, tičoče se delavskega vprašanja. Pridite torej vsi ter pokažite, da se zavedate!

(Slovensko delavstvo! V ponedeljek na shod!) Manifestacijski shod na binkoštni ponedeljek naj bo jasen dokaz, da žije in klije v vseh slojih slovenskega naroda na Spodnjem Štajarskem enaka ljubezen do bratskega naroda hrvatskega, ki ječi sedaj pod težkimi okovi, v katere ga je vklenila tiranska vlada bana Khuen-Hedervarya. Celi narod hrvatski trpi neznosne muke, najbolj prizadet je pa gotovo delavski stan, ki ga tira kruto samosilstvo badelavski iz domovine v daljne prekomorske kraje, ker doma nima vsled banove gospodarske politike nikakega zaslužka več. Tovarne na Hrvatskem so v rokah madžarskih in inozemskih kapitalistov, ki uvažajo trumoma tuje delavce v deželo, domače pa odpuščajo in ne sprejemajo. Obrti leže na tleh. Celo narodno gospodarstvo se je vsled desetindesetletnega izsesavanja madžarskih in madžaronških samosilnikov približalo popolnemu polomu. Ni torej čudno, da se je vsled takih odnošajev čutilo hrvatsko delavstvo prisiljeno ustaviti se nadaljnemu takemu zatiranju in pokazalo svoje ogorčenje z dejanji, kakor se poročajo iz Hrvatskega. Slovenski delavci! Bridka usoda naših bratov, njih obupni klic izpod sabelj banove policije in izpred bajonetov naših c. kr. avstrijskih polkov nas kliče na ljudski shod na binkoštni ponedeljek, da povzdignemo svoj glas proti neznosnim razmeram na Hrvatskem, proti tiranstvu bana Khuen-Hedervarya in postopanju naše vlade, ki se trdovratno upira vsem prošnjam in željam naših poslancev in poslancev bratskega naroda hrvatskega. Slovenski delavci! Ako imate v svojih prsih človeško srce, ne bo izostal nihče.

(O ljudskem shodu na binkoštni ponedeljek) raznašajo celjski laži-poročevalci po celjski okolici grozne stvari. Seveda se jim gre največ zato, da bi vlada zabranila shod in tako onemogočila sijajno manifestacijo za naše tlačene brate Hrvate. Povsod, kamor greš, vidiš par znanih celjskih „neodrešencev“ stikati glave in skrivnostno šepetati o ljudskem shodu. S prav dobro poučene strani smo izvedeli, da ti „junaki plemeniti govnoobrbc“ celo nameravajo dejansveno poseči vmes, kajti „vahtarca“ zatrjuje, da pričakujejo izza čeških dogodkov znane tolpe celjske nemčurske sodrge „gewappnet“ stvari ki imajo priti. Čulo se je tudi znanega aranžerja in vodjo celjskih barab iz polpreteklega časa govoriti v istem zmislu. K vsemu temu pripominjamo, da so te vesti, ki se z nemčurske strani raznašajo med ljudstvo, popolnoma neresnične, naravnost zlagane. Ljudski shod je od politične oblasti dovoljen in ista oblast je zagotovila pripravljalni odbor, da bo poskrbela, da se bo celjskim razgrajčem greben, ki bi jim znal zrasti, prav do kože porezal. Politična oblast in tudi mi dobro vemo, kaj vse tiči za pisarjenjem „vahtarčnem“ in stikanjem glav kolovodij celjskih vitezov blata in gnoja, ki hočejo s svojim pisarjenjem in lažmi premotiti naše pošteno ljudstvo, da bi ogorčeno vsled tega hujskanja obrnilo ost svoje manifestacije proti njim samim in bi jim tako dalo povoda za obči naskok na vse, kar je slovenskega v Celju. Da, prav dobro vemo, da bodejo stekla v „Narodnem domu“ in na drugih slovenskih hišah te blatne

Bila je to zares ona prava, goreča, nedolžna in ne hinavska ljubezen, katero žalibog dandanes pozna le malo mladih parčkov.

Tako sta sedela ta dva vsa srečna in v sladki ljubezni se zibajoča človeka nekaj časa. Končno je prišel trenotek slovesa. Molče si podasta roke, na kar ji je on pritisnil enega onih gorkih poljubov na njena usta, katerega zamore dati in sprejeti le s čisto in nedolžno ljubeznijo napolnjeno srce.

Kratki „Z Bogom“ in „na svidenje“ se je še slišalo iz njunih ust in razšla sta se.

Gledajoč ono srečno, se tako goreče ljubečo dvojico, zmislila sem se tudi jaz svoje prve ljubezni, toda spomnila sem se tudi, kako sem bila — prevarana. Ta spomin me je pa potrl in vzbudil v meni zopet iznova — nezaupnost do ljudi.

viteze že zdavnaj v oči, in sedaj samo iščejo prilike, da bi zopet pobijali, kakor so svoj čas, saj imajo nekdanje „junake“ še vedno med seboj, celo v „vahtarčnem“ uredništvu. Toda motijo se gospodje, kajti naše ljudstvo je prepametno, predostojno, da bi se dalo zvabiti na njihove limanice. Naša manifestacija bo velikanska, sijajna, dostojna slovenskega in bratskega hrvatskega naroda, ki hočeta pokazati, da spoštujeta zakon, ne pa, da bi rovala proti njemu, kakor nameravajo celjski vitezi blata v ustih in rokah.

(Zopetna zaplemba „Domovine“.) Zadnjič nam je državno pravdnništvo spet zaplenilo kar tri članke, tako, da je „Domovina“ izšla popolnoma „hrvatska“, polovično namreč bela kakor hrvatski listi v zadnjih časih. No, kar je bilo zaplenjeno, v kratkem vnovič objavimo imunizirano z interpelacijo v državnem zboru. Ker nas pa to vendar malo preveč stane, nameravamo v prihodnje prositi za pomoč poslanca Klofača in Fresla. Ta dva bosta v državnem zboru prej vse povedala, kar bode nameravala „Domovina“ pisati o naših Nemcih in drugih škodljivcih naroda. Kar je pa bilo govorjeno v državnem zboru, se ne sme zapleniti. Zdaj smo mi oni, ki se ne bojimo nikogar razun Boga, najmanj pa nemških uradnikov.

(Našim dopisnikom in poročevalcem.) Gotovo je, da se s časopisjem, če je dobro, stori za narod ogromno mnogo koristnega. Ker pa je časopis tako važen učitelj in vojskovodja, zato je treba biti dopisnikom svestim tega dejstva. Naj se vživi vsakteri poročevalec v ulogo lista in uredništva. Pošiljajte nam, če hočete narodu koristno služiti, zdravo in krepko gradivo. Ni treba misliti, da je za časopis vse dobro in da je uredništvo kak hlapec posameznikov iz občinstva. Kar se našega lista tiče, želimo mnogovrstnih poročil, želimo pa krepka in jedrnata, polna sile in življenja. Že enkrat smo povedali, da malenkostnim drganjem posameznikov zoper njih tekmece in nasprotnike nismo na razpolago. V nepreglednih romanah nam ni treba pripovedovati, kar se da povedati kratko. Naših bralcev ne moremo mučiti s kakimi sentimentalnimi ali pa samoljubnimi razpravami. Glede osebnih zadev naj naši poročevalci upoštevajo tiskovni in kazenski zakon. Mi se pač ne bomo po nepotrebem kakemu lažnjivemu poročevalcu na ljubo dali zapirati. Tudi glede pojma radikalnosti naj se duhovi razbistrijo, da bodo izprevideli, da v tem ne sme biti vključena morebiti — robotost. Toliko mimogrede na znanje!

(Celjski Slovenci za Slovenji gradec) Celjski Slovenci so darovali že znatne zneske za nesrečne pogorelece v Slovenjem gradcu. Izvedelo se je pa, da se večina darov daje nemškimi ponesrečencem in da pri slovenskih rodbinah vlada velika revščina. Zato se je v Celju osnoval odbor sledečih gospé in gospodičen: Adele dr. Dečkove, Mire dr. Karlovškove, gospe Mirnikove, nadalje gospodičen Jele Sernčeve in Anke Vrečerjeve. Ta odbor nabira nadaljnje darove v denarju in zlasti tudi obleko in ima že prav lepe uspehe. Celjska posojilnica je darovala 200 kron, okoliška občina celjska pa 100 kron. Zelo je želeli, da bi se slovenskim ponesrečencem priskočilo znatno na pomoč, k čemur vse narodne kroge pozivljamo.

(Prva dirka kluba biciklistov „Celjskega Sokola“) se je izvršila preteklo nedeljo ob krasnem vremenu prav ugodno. Z uprav mojstrsko disciplino je odvozilo od „Narodnega doma“ nad 20 klubovih članov-kolesarjev proti startu v prijaznem trgu Žalcu. Prav lepo je bilo videti dolgo vrsto kolesarjev v klubnih oblekah. Na startu v Žalcu je pričakoval kolesarje g. župan Širca, kateri je vse potrebno ukrenil, da se je dirka tem impozantnejše izvršila. Na razpolago je dal kolesarjem celo požarno brambo, ki je skrbela za red, ko so dirkači dirkali. Dirkalo se je od Hausenbichlerjeve gostilne do Zadnika in nazaj, Ta črta je dolga nekaj nad 12 kilometrov. Kot prvi predirkal je to črto gosp. Sudič v 23 minutah, drugi, g. Sikošek, je došel na cilj za 10 sekund pozneje in g. Fabiani kot tretji za 4 sekunde pozneje. Dirkačem je častitala gospodična Bergmannova iz Žalca in jim razdelila krasna častna darila. Predsednik kluba g. Kranjc se je

zahvalil županu, Žalčanom in savinjskemu biciklistskemu klubu, kateri so pripomogli, da se je dirka tako častno obnesla.

(Plesni tečaj) otvori z dnem 3. junija t. l. v veliki dvorani „Narodnega doma“ v Celju znani akademski plesni učitelj g. Alfonzo Cilenti. Spored plesnega tečaja obsega pouk v družabnem vedenju in estetičnem kretanju, v vseh navadnih figurnih in okroglih plesih in najnovejših senzacijskih okroglih plesih. Poučevalo se bo v dveh oddelkih in sicer: prvi oddelek vsako sredo in soboto od 4. do 6. ure popoldne in drugi oddelek ista dva dneva od 8. do 10. ure zvečer. G. Cilenti je obče priznan izvrsten plesni učitelj in ga zato priporočamo slavnemu občinstvu najtopleje.

(„Vahtarca“ proti Ljubljani.) Brrr, ali je završalo po predalih celjske „vahtarce“ radi dogodkov v Ljubljani. Celi uvodni članek in še tupatam kaka notica, skoraj bi rekli, cela „vahtarca“ je polna ljubljanskih dogodkov seveda — zlaganih. Od nedelje pa do srede je preteklo že toliko časa da bi se bila tudi „lažnjivka“ iz rotovške ulice lahko pošteno informirala o teh dogodkih, ali kaj je „vahtarci“ za resnico, samo, da le more pasti po Slovencih. In prišla je res s pravo gorjačo obrekovanj in laži. Pri vsem tem pa obeša na veliki zvon one darove, ki so jih ob potresu darovali Nemci za Ljubljano in očita Slovincem najgršo nevhvaležnost. Kaj misli ta umazana capa, da so se Slovenci s temi darovi zavezali za večno, da se bodo pustili na tak nesramen način izzivati od Nemcev, kakor se je to zgodilo v Ljubljani? Sicer naj pa „vahtarca“ le molči o darovih za Ljubljano, kajti z onimi prispevki, ki so prišli (?) iz žepov njenih pristašev, se je proketo malo pomoglo slovenski Ljubljani. Kedaj je le bilo slišati, da bi bil kdo izmed te klike kaj dal za slovensko ljudstvo; oguliti pač znajo te lačne pijavke naše ljudstvo ob vsaki priliki, ali seči v žep in darovati kaj Slovincu — to je vendar v vsenemško nebo vpijoč greh, ki ga ne odpusti nikdar in nikoli „stari nemški bog“. Saj še naj navadnejšega berača nahrulite, predno mu daste vinar, ali morda ni „bindišar“. In gorje mu, ako to reče, ker potem težko odnese dovolj hitro svojega rojstva kosti pred vašo hvalisano vse nemško darežljivostjo. Taki ste, in potem se še drznete oponašati komu nezahvalnost. In s kakšno pobožno hinavščino zavijajo ti Judeži svoje oči k nebu in zagotavljajo, da so hoteli razviti v Ljubljani zastavo bratstva med slovenskim in nemškim narodom. Fej! Farizejski hinavci! Saj ste pokazali svoje bratstvo v Celju ob različnih prilikah, in ga nam še pokazujete. Poroštva hočete za svoje „zatirane“ brate, nemške izzivalce, v Ljubljani. O dobili bode te poroštvo, bodite zagotovljeni, saj še živi Bog v nebesih in gleda tudi — na Celje! — O resničnosti „vahtarčnega“ poročevanja naj se blagovolijo naši bralci prepričati v našem avtentičnem poročilu o ljubljanskih dogodkih med slovenskimi novicami.

(Brv pri Grenadirju čez Savinjo) se je začela delati ter je upati, da se bo, predno potečeta dva meseca, izročila prometu. S tem bo občinstvu, zlasti pa prebivalcem za Gradom in na Pečevniku, zelo ustrezno.

(Za občinsko volitev v Škofji vasi) je postavil zaupni shod najodličnejših mož cele občine v Trnovljah v torek zvečer kandidate. Postavili so se isti soglasno v veliko zadovoljstvo vseh zborovalcev. O shodu je izvohal tudi „miren mož“ ter se prištulil na zborovališče k Pilihu vulgo Ložnarju, a tamkaj se mu je takoj reklo v lice, da on ni klican, da se je zastoj potrudil v Trnovlje, in ko se je zborovanje v drugi sobi začelo, zaprli so zborovalci pred „mirnim možem“ vrata, in on je ostal v prvi sobi sam z dolgim nosom in kislim obrazom. Šlo je tudi brez njega.

(Tudi shod), samo ne vprašajte kak, imel je preteklo nedeljo „miren mož“ v Škofji vasi; uspeh slovenskih zaupnih shodov mu ni dal miru. Tudi on je hotel imeti shod, na katerem bo smel tudi „on“ govoriti. Lepaki so naznanjali ta znameniti dogodek, in za okrepčanje njegovih veraih poslušalcev pripravilo se je pr

Lončarju v Škofji vasi troje sodčekov pive. Ali joj! prišli so celi trije poslušalci, kateri pa se niso upali lotiti vseh treh sodčekov, ampak so že pri prvem omagali. — Klavrn in pobit je gledal „miren mož“ neporabljen blago pijačo! Cela Škofja vas pa se mu smeji na ves glas.

(„Društvo avtonomnih uradnikov za slovenske dežele“.) Kakor že zadnjič omenjeno, se vrši dne 1. junija t. l. dopoldne ob 9. uri v Žalcu v gostilni gosp. Franca Hodnika I. občni zbor „Društva avtonomnih uradnikov in uslužbencev za slovenske dežele“ s sledečim sporedom: 1. Pozdrav sklicatelja, 2. čitanje društvenih pravil, 3. vpisovanje udov, 4. volitev odbora in načelstva, 5. sklep o raznih predlogih in nasveti, 6. slučajnosti, 7. razni poučni govori. Popoldne se udeležijo zborovalci ljudskega shoda v Celju. — Da ima to društvo velevažen pomen za vse avtonomne uradnike, ne bomo posebej poudarjali. Rečemo samo toliko, kdor želi zboljšati svoje stanje, si zagotoviti svojo bodočnost in koristiti narodu, ta ne bode preišljeval, nego se oklenil društva in delal z združenimi močmi. Upamo, da se bodejo tega shoda udeležili vsi zavedni župani in tajniki naše širne domovine, posebno iz Štajarske, ker je že skrajni čas, da se združimo in se otmemo pogina. Na svidenje torej dne 1. junija dopoldne v Žalcu, popoldne v Celju.

(Polzela.) Piše se nam, da se je tam ustanovila podružnica sv. Cirila in Metoda, ki jako dobro vspeva. Dopisnik se pa pritožuje, da se je v nekem slovenskem listu od zlobnega človeka to podružnico popolnoma po krivem napadalo. To treba obžalovati, saj je družba sv. Cirila in Metoda za Slovence neprecenljivega pomena in vsaka podružnica podpore vredna, ne pa, da se ji od zlobnežev nasprotuje.

(Nov župan na Vranskem.) V sredo, dne 27. t. m. prevzel je županstvo na Vranskem vrl narodnjak g. Simon Oset. Požarna bramba mu je priredila na večer lepo serenado. Novi župan je stara korenina, znana že iz časov, ko je trg vranski bil v vsakem oziru na najboljšem glasu. V njega stavimo torej vse nade, da vstvari končno potrebno staroslovensko slogo in vpelje strogo slovensko uradovanje, kar je tembolj potrebno, ker je ravno v zadnjih letih pošiljalo okrajno glavarstvo celjsko k uradnim dnevom gospodiče, kateri so — ne uradovali — temveč s svojim neznanjem slovenskega jezika naravnost izzivali pohlevne občane. Torej radikalno na delo!

(Zahvala.) Novoustanovljena slovenska godba požarne brambe v Krajncici pri Št. Jurju ob j. ž. se prav iskreno zahvaljuje gosp. Petru Majdiču v Celju za darovanih 20 kron. Živili nasledniki!

(Iz Hrastnika.) Že nekaj časa sem se čuje pogostoma, da se bode tudi naš slavni „Feuerwehr“, prelevil v gasilno društvo, kar bodo gotovo vsi zavedni občani z veseljem pozdravili. Kajti povsod okrog nas imajo že gasilna društva slovensko poveljevanje, samo v našem „grabnu“ še ne. Ni čuda potem, da nas imajo naši sosedje za mlačneže, kajti to bi tudi skoraj zaslužili, posebno še pri požarni brambi. Dasiravno ni nobenega Nemca poleg, vendar je nemščina isti blaženi jezik, v katerem se poveljuje našim možem in mladeničem. — Seveda takih je veliko, ki bi se radi k nemcem prištevali, kakor Pečnik (čisto staro germansko ime), kateri se je blagovolil izraziti, da je prestar za učenje slovenskega poveljevanja. No njemu ni to v zlo šteti, kajti doma je iz najbolj nemškega kraja na Kranjskem, takozvanega „Tajčlanda“ recte Kumlanskega (iz Kuma). Takih sicer je še nekaj, seveda le iz „Fabriksabtheilunge“ na katere se pa gotovo ne bodo ostali toliko ozirali, da ne bi radi njih uvedli narodnega poveljevanja. Kajti zakaj se vaditi v drugem jeziku, ker je vendar slovensko poveljevanje tako lepo. Seveda za one, kateri so toliko zabite glave, da se ne morejo tega naučiti, je bolje, da odstopijo. Toliko za danes; o uspehih poročal vam bom pozneje.

(Zahvala.) Podpisano šolsko vodstvo izreka slavnemu odboru tukajšnje posojilnice za podarjeni znesek 100 kron, ki se bo vporabil v nakup obleke ubožnim učencem, iskreno zahvalo. Šolsko vodstvo v Rajhenburgu, dne 22. maja 1903

J. Matko, šolski vodja.

(„Zaveza avstrijskih jugoslovanskih učiteljskih društev“) ima, kakor smo že poročali, letos svojo 15 glavno skupščino v Brežicah. Po zborovanju je na sporedu tudi izlet v Zagreb. Nadejati se je gotovo najmnogobrojnejše udeležbe. Posebno nas pa veseli, da je „Zveza“ za svojo letošnjo skupščino izbrala ravno „nemške“ Brežice, ki so v resnici vse kaj drugega kakor nemške. Sicer vemo, da bo hujskanje gotovih nemških listov kolikortoliko razgrela „nemške“ Brežičane, da bodo morda skušali s svojimi znanimi olikanostmi dokazati, da v Brežicah še bijejo srca za sveto „nemško“ stvar, ali končno smo prepričani, da slučajna „nemška“ jezica nikakor ne bo kvarila dobre volje slovenskim skupščinarjem. V sledečem priobčujemo spored skupščine dne 30. in 31. maja in 1. junija t. l. — I. V soboto, dne 30. maja: 1. Ob 9. uri dopoldne: Seja upravnega odbora v „Narodnem domu“. Dnevni red: a) Poročilo o delovanju vodstva „Zaveze“; b) določitev poročila za delegacijo; c) razni predlogi in nasveti. 2. Ob 3. popoldne: Zborovanje delegacije v „Narodnem domu“. Dnevni red: a) Predsednik otvori zborovanje; b) tajnikovo poročilo o delovanju „Zaveze“ in „Zavezinih“ društev; c) poročilo računskih pregledovalcev za leto 1902 (§ 15 p. s. r.); d) blagajniško poročilo; e) volitev treh pregledovalcev računov (§ 15 pos. r.); f) določitev letnih doneskov „Zavezinih“ članov (§ 7 lit. a) „Zav.“ pr.); g) določitev sporeda za glavno zborovanje (§ 28. „Zav.“ pr.); h) določitev časa prihodnji XVI. glavni skupščini „Zaveze“ (§ 22. „Zav.“ pr.); i) volitev vodstva in upravnega odbora „Zaveze“ (§§ 11. in 12. „Zav.“ pr.); j) razni predlogi in nasveti. 3. Ob 8. uri zvečer: Koncert vojaške godbe iz Zagreba in čitalničnega pevskega zbora, pomnoženega s pevci-učitelji, v „Narodnem domu“. (Vabilo in spored se natisne posebej.) — II. V nedeljo, dne 31. maja: 1. Ob 9. uri dopoldne glavno zborovanje po sporedu, ki ga določi delegacija, v „Narodnem domu“. 2. Ob 1. uri popoldne banket v „Narodnem domu“. Kuvert brez vina 2 K. 3. Ob 6-14 zvečer odhod v Zagreb. — III. V ponedeljek, dne 1. junija: Ogleđovanje zagrebških znamenitosti. — Za glavno zborovanje so zglasene te-le razprave: 1. Slovensko meščansko šolstvo; poročevalec g. Ivan Lapajne, ravnatelj meščanske šole v Krškem. 2. Uradovanje slovenskih šolskih voditeljev; isti poročevalec. 3. Gmotne in pravne razmere goriškega učiteljstva; poročevalec g. Alojzij Urbančič, nadučitelj v Mirnu. 4. Pravni zastopnik učiteljstva; poročevalec g. Engelbert Gangl, učitelj v Ljubljani. — Zborovalcem želimo najboljših uspehov in po mučnem, resnem delu najugodnejše zabave v Brežicah in Zagrebu.

(S ptujske gore.) Kakor ste že v svojem cenjenem listu poročali, bile so zadnje občinske volitve na Ptujski Gori z dne 10. svečana 1902 od c. kr. namestništva ovržene in se bodo v kratkem vršile zopet nove volitve. Ptujskim Nemcem in nemčurjem se seveda po tej občini sline cede, kajti Ptujška gora ima sama za-se v okrajnem zastopu enega zastopnika in ravno s tem enim zastopnikom imajo v ptujskem okrajnem zastopu Slovenci večino. Ako dobijo torej nemškutarji v roke Ptujsko goro, dobijo s to tudi večino v okrajnem zastopu. In ravno za to se jim gre! Pa kako dobiti to občino v nemške roke, ko ni na Ptujski gori niti enega pravega Nemca! To seveda dela peku Ornigu in drugim ptujskim nemčurjem preglavico. Pri zadnjih volitvah so si najeli zato nalašč nekega Repo, kateri bi naj bil s pomočjo nemškutarskega „Štajerca“ pripravil na Gori tla za nemško gospodarstvo. Ves nemškutarski aparat bil je na nogah. Najprej je začel prismojoni „Štajerc“ prinašati dopise s Ptujске gore, ki so pa bili vsi iz ene in iste roke, v katerih se je na nesramen način napadalo prejšnjega župana g. Kranjca in župnika g. Satlerja. Potem se je umetno ustanovila neka „napredna stranka“, katere udje so pa bili sami privrženci nemškutarskega „Štajerca“ in kimovci Repe, kateri je hotel s pomočjo teh postati župan na Ptujski gori. V koliko se mu je to posrečilo, pokazale so gori omenjene volitve dne 10. svečana 1902. pri katerih je Repa s svojimi kimovci popolnoma propadel ter je kmalu po volitvah s Ptujске gore popihal. Razveljavljenje navedenih volitev dalo je pa ptujskim

nemčurjem zopet pogum in z velikim veseljem so poročali po nemških časnikih o porazu slovenskih klerikalcev na Ptujski gori. Razveljavljenje volitev pa še ni nikakšen poraz slovenskih klerikalcev, kajti na Ptujski gori so združeni vsi Slovenci v eno edino slovensko stranko proti nemškutarskim „Štajercem“ pristašem. Smešno je torej, ako kliče „Štajerc“ slovenske napredne kmete zoper „klerikalce“ na pomoč, kajti z nemškutarskimi naprednjaki „Štajerčeve“ vrste noče slovenski napredni kmet imeti ničesar opraviti! Na svidenje torej pri volitvah, g. Repa!

(Učiteljsko društvo za ptujski okraj) zboruje v četrtek, dne 4. junija 1903 dopoldne ob pol 11. uri v okoliški šoli po sledečem sporedu: 1. Zapisnik. 2. Dopisi. 3. Poročilo o letošnjem glavnem zborovanju „Zaveze“. 4. Geometrično oblikoslovje na naših ljudskih šolah. — Snov in obravnava. (Nazorila.) Poročevalec g. Klenovšek. — 5. Slučajnosti. — Tovariši pevci in tovarišice pevke naj se zberó točno ob 10. uri k pevski vaji v IV. razredu. Pripravijo naj se na pesmi, ki so bile že zadnjič objavljene in pa Moh. pesmarica I. del št. 12 do 15. — K obilni udeležbi vljudno vabi Fr. Šorn, t. č. predsednik.

Letno poročilo društva slov. odvetniških in notarskih uradnikov v Celju.

(Konec.)

V seji dne 15. decembra 1901 se je sklenilo z ozirom na dejstva, da je med odvetniškimi in notarskimi uradniki mnogo očetov, kateri ne stoje gmotno tako dobro, da bi mogli svojo deco pustiti v tujih mestih in na tujih zavodih izobraževati in ker so po svojem stanu dolžni skrbeti svojim otrokom za višjo naobrazbo, poslati državnemu zboru in naučnemu ministru peticije za ustanovitev vseučilišča v Ljubljani. Iz istih ozirov se je sklenilo pri seji dne 12. aprila 1902 poslati resolucijo za slovensko gimnazijo v Celju na državni zbor. Zelo važen pojav v razvoju društvene organizacije je osnovanje II. skupine v Ljubljani. Dne 3. avgusta 1902 se je vršilo v Ljubljani v hotelu Štrukelj zborovanje, katerega se je udeležilo 21 tovarišev. Čeravno je to število za Ljubljano malenkostno, smo se vendar razveselili, da se je enkrat pri naših tovariših na Kranjskem misel za organizacijo oživela. V tem društvenem letu je prejel odbor 25 prošenj delodajalcev, kateri vsi so iskali izurjenih in izvežbanih solicatorjev, oziroma stenografov. Celo društveno leto pa se ni niti eden takšen uradnik oglasil, da išče službe, temveč so se oglašali večinoma učenci meščanske šole, kateri niso vešči slovenskega niti nemškega pravopisa. Izvežbanih solicatorjev in stenografov je zelo malo število, pa jih bode še manjše, ako razmere kmalu ne postanejo drugačne, kajti dandanes uradniki vsako službo, tudi pri sodišču rajši sprejemajo kakor pa v odvetniški ali notarski pisarni, ker so povsod boljše oskrbljeni, pa manj trpinčeni.

Kako [pa se naj dobro izuri in izvežba odvetniški ali notarski uradnik za službo v odvetniški oziroma notarski pisarni, ko že naprej ve, da te službe ne more in ne sme smatrati kot poklic, ako noče na starost postati berač? Če bodo hoteli gg. odvetniki in notarji imeti izvežbane in izurjene uradnike, bodo morali iste tudi času primerno plačati, kar so druge korporacije in država že storili.

Končno še moramo povdarjati, da je odbor preskrbel peterim članom, kateri so se oglasili za premembo služb, primerne službe, dvema celo solicatorski mesti, dasi v tem poslovanju še nista bila izurjena.

Kar je bilo sploh mogoče storiti za koristi odvetniških in notarskih uradnikov, se je storilo, več uspeha pa bi bili lahko imeli, če bi bilo pri naših tovariših več zavednosti in delavnosti. Ti bi nas v našem prizadevanju bili morali podpirati s polnoštevilnim pristopom k društvu, in z naznanili in poročili zadevajočimi našo organizacijo. Pa tudi od gg. delodajalcev bi smeli pričakovati podpore vsaj v tem, da bi blagovolili upoštevati naše težnje in da bi sprejemali v svoje urade le tiste uradnike, ki so člani tega društva. Tako bi se jim posrečilo, da dobijo izvežbane

uradnike, od katerih bodo imeli gotovo večje koristi; do tega prepričanja so že itak prišli, to vemo in mi. Odbor.

Dopisi.

Dobrna pri Celju. Fajerberkarski hajlovci mislijo osrečiti Dobrno dne 7. junija. Ta glas se sedaj razlega po dobrnskih hribih in dolinah, po travnikih in njivah, po jarkih in pečovju. Vršilo se bo velikansko zborovanje, da ga še ni bilo; od vseh nemških in nemškutarskih strani bodo prikorakale fajerberkarske trume v tiho Dobrno, da ji pokažejo z vodo „nemški“ napredek. „Špricalo“ se bo in škropilo, da bo vse v vodi. Samo šola se ne bo „špricala“, to je škoda. Kakor je bilo brati v št. 36 cenjene „Domovine“, računajo dobrnski fajerberkarji s tem, da bodo na šolskem posloplju pokazali svojo spretnost. Hm, hm! Spretnost! Mi jo poznamo! Ako so pa bratje-hajlovci radovedni na spretnost naših, jim odkrito povemo, da zelo dvomimo, da bi se kaj veliko naučili od naših fajerberov. „Naši“ nam ne smejo zameriti, ako nimamo preveč zaupanja v njih spretnost, pa pri najboljši volji ne moremo drugače. Mi bi iz srca radi rekli, da znajo prav dobro, pa ne moremo, res, da ne moremo. Pa kaj je nam za sp etnost ali nespretnost fajerberkarjev! Lojtre so močne, cevi ne bodo zmrznile, „pumpali“ bodo gotovo vrlo in komando je „štramtajč“; torej vse, kar je potrebno za dober uspeh! Tudi mi jim ga želimo!

Pa zmeniti se hočemo o čem drugem. Fajerberkarjem bo torej dopadlo Dobrni nakloniti visoko čast svojega visokega obiska. Zdaj pa poglejte veliko nehvaležnost dobrnskih Slovencev! Ti namreč ne vidijo v tem nobene časti; ne samo to, da se zahvaljujejo za tako čast, ampak naravnost jo odklanjajo. Namesto, da bi posekali vse smreke na Dobrni in naredili slavoloke za vsakega fajerberkarja posebej, odbili so celo prošnje za dovoljenje šolskega posloplja pri fajerberkarskih vajah. Jasno je seveda, da Slovenci brez vzroka tega niso storili, zakaj v nameravanem shodu vidijo nepotrebno vznemirjenje slovenske narodnosti na Dobrni. Predobro ima Dobrna v spominu fajerberkarsko hajlanje od prejšnjih let, zategadel ji ne bo nihče zameril, ako pričakuje fajerberkarje z velikim nezaupanjem. To pa moramo domačim in tujim fajerberom svetovati, da se pri shodu — če se bo vršil — izogibajo vestno vsakega izzivanja in žaljenja slovenske narodnosti, zakaj veliko preveč potrpežljivosti smo že imeli in zato ne bomo pustili, da bi grešili nemškutarji še dalje na našo pohlevnost.

Vemo sicer, da je zborovanje nemških fajerberkarjev na Dobrni tako potrebno kakor muha v juhi, zato se tudi Dobrnčani zmenijo zanj toliko kakor za lanski sneg, a to jim še enkrat svetujemo z vso prijaznostjo, naj slovensko Dobrno pustijo pri miru. V svojih srcih bodite nemški ali nemčurski, kakor vas je volja, a javnega sramotenja svoje narodnosti z izzivajočim hajlanjem ne bomo trpeli, o tem ste lahko prepričani. Naša narodnost nam je sveta in zato ne maramo, da bi nam jo blatili ljudje, ki v svojem življenju ne bodo mogli izgovoriti pravilno nemške besede, ker so pre — modri, da bi se naučili kaj družega nego „hajl“. V tem je njihovo nemštvo in tega ne zavidamo.

Bodite torej tako dobri in bodite tihi in mirni kakor da bi vas ne bilo, zakaj to bo najpametnejše, kar boste mogli storiti. V tem slučaju vas bomo prezirali, ako pa ne ubogate, vedite, da ima tudi slovenska potrpežljivost svoje meje. Torej le lepo mirno in složno sedite pri svojem pivu Nemci in nemškutarji, mi vam želimo najboljši tek!

Iz Trbovelj. Iz večih vzrokov se je moralo gostovanje članov dramatičnega društva iz Ljubljane preložiti do preteklega četrтка. Z veseljem smo pričakovali ljube nam goste in da je bilo zanimanje za vršečo se predstavo zares veliko, kaže dejstvo, da so bili vsi sedeži že naprej razprodani. Zbrala se je inteligenca iz cele doline in tudi precejšnje število zunanjih gostov smo opazili v dvorani g. Volaušek-a, kjer se je predstava pod protektoratom tukajšnje podružnice sv. Cirila in Metoda vršila.

ko se je odpeljal dr. Ferri, ga je spremila večja množica ljudstva na kolodvor. Po odhodu hrvatskega poslanca je korakala množica po dunajski cesti mimo nemške kazine v „Zvezdo“ pojoč „Hej Slovani“. Kar se iz kazine vlije menda nalašč zato pripravljena kaluža in prilete kamni na množico. Mimogredoči so tudi čuli nekega častnika imenovati množico „niederträchtige Bande“. Seveda je ljudstvo reagiralo na ta izzivanja s klici „dol z oficirji in dol z Nemci.“ Razbilo se je tudi nekaj šip. Nemški listi so tudi pisali, da se je streljalo v kazino z revolverjem. Policija je nato razkropila množico, ki pa se je zopet zbrala in potem demonstrirala pred dež. predsedništvom s klici „Abzug Hein“ in pred Mahrovo trgovsko šolo. Nemci so o teh dogodkih razbobnali grozovite stvari po svetu. Imenovali so celo visoke gospode, mimo katerih so frčale krogle v kazini. Ali čujte in strmite! V sredo je bila sodna komisija v kazini, da preišče, kako se je v nedeljo streljalo. Trije izvedenci so bili poleg, med njimi dva Nemca, in uspeh komisije je pokazal cel dogodek v popolnoma drugačni luči, kakor ga slikajo Nemci. Krogle niso našli. Ljudje v bližnjih hišah niso čuli strela in izvedenci so izjavili, da se v nedeljo najbrž ni streljalo v kazino. Pač pa dobiva v Ljubljani več verjetnosti mnenje, da se je iz kazine streljalo na množico, kar bo tudi najbrž dognala sodna preiskava v kljub vsemu prizadevanju ljubljanskih „visokih“ nemških krogov, ki bi radi vso odgovornost zvrnili na Slovence. Ljubljanski Nemci v resnici lepo pripravljajo slovensko Ljubljano na vsprejem nemških turnarjev dne 6. in 7. junija. Najprej izzivajo, potem zvrčajo vso krivdo na druge, ni čuda, da je ljubljansko prebivalstvo vsled take nesramnosti svojih someščanov strašansko razburjeno. Posledice naj pripišejo sami sebi.

(Člani slovenske drame v Ljubljani) go stujejo jutri v Barkovljah pri Trstu, v nedeljo pa v Trstu v gledališču „Fenice“ v „Desetem bratu“ s sodelovanjem tržaških slovenskih diletantov. 2. in 3. junija bodete predstavi v Gorici. 7. junija bo predstava v Šmihelu pri Pliberku na Koroškem. Posebno za to predstavo je zanimanje velikansko. Cene bodo znižane, da bo mogoč pristop vsakemu. Menda bo to pravi narodni praznik; celo govorniki se oglašajo za ta dan. Železniške zveze so jako ugodne. Prostor za ljudsko predstavo se že gradi in bo obsegal prostora za več kot 700 ljudi. — Družba slovenskih igralcev je sprejela noviteto „Žrtve na Balkanu“. Ako se odobri, se bo prvič predstavljala v Idriji. — Družba razpisuje nagrade 50 K za izvorno veseloigro narodnega besedila. Ako jo družba odobri in občinstvo ne odkloni, dobi pi satelj „tantieme“ od vsake predstave. — Kritik „Slov. Gospodarja“ v Ljutomeru je igro „Ženski Otel“ sodil kaj enostransko. Videl je samo slabo stran, „moralo“ pa opustil, ne da bi pomislil, da drugače ni zapletaja. Sicer naj pomisli, da Slovenci ne razpolagajo ravno z bogve kako biblioteko dramatičnih del niti s kako tozadevno „fabriko“, kakor Nemci in Francozi. In koliko težav povzroča prirediteljem na tako majhnih odrih in koliko stroškov. Družba je imela do Ljutomera 128 K potnih stroškov. — Na Štajarskem priredi družba predstave razun v Brežicah najbrž tudi v Ptuj, o čemur bomo o pravem času poročali. Ponavljamo pa še enkrat, da je družba ljubljanskih igralcev sprejela s svojim gostovanjem pravo misijo in da so ji vsi razsodni Slovenci gotovo hvaležni za njen veliki trud in požrtvovalnost.

(Slovensko trgovsko društvo „Merkur“ v Ljubljani) naznanja, da se iščejo potom društvene posredovalnice od strani gg. trgovcev naslednje moči v nameščenje: 5 pomočnikov manufakt. stroke za Ljubljano, 1 pomočnik manufakt. stroke za Celovec, 1 pomočnik spec. stroke za Ljubljano, 1 pomočnik spec. stroke za Koper, 3 pomočniki meš. stroke za deželo, 1 pomočnik želez. stroke za Kranj, 1 korespondent (stenograf) za Celje, 1 blagajničarka za deželo, 1 učenec za manuf. trgovino v Ljubljani. Od strani nastavlencev iščejo naslednji službe: 4 pomočniki spec. stroke, 2 pomočnika manufakt. stroke, 2 pomočnika spec. in manufakt. stroke, 3 pomočniki spec. in želez. stroke, 2 pomočnika meš. stroke,

2 kontorista (eden za mesec oktober), 1 volonter in 1 blagajničarka.

(Roparska tolpa v radeškem okraju) postaja vedno predrznejša. V ponedeljek se je dogodilo, da je ob pol 2. uri popoldne nekdo na cesti ob Savi šestkrat ustrelil na mimovozečega posestnika Ivana Berceta. Po sreči ni nobedenkrat zadel. Zadnji čas je res, da se pomnoži orožništvo ali pa pošlje vojaštvo, ki bi roparje polovilo. Ali kaj, ko morajo naši vojaki streljati „uporne“ Hrvate!

(Samomor radi samomora.) V soboto zjutraj so našli v Gabrčah pri Postojni obešenega Josipa Erjavca, ki se je baje usmrtil iz žalosti, ker se je pred kratkim usmrtila njegova hči v Trstu.

(„Südmarka“ na Koroškem.) Od 5. aprila pa do 16. maja so sprejeli na Koroškem südmarkine Judeževe groše: Neki šolski voditelj 100 K, krajni šolski svet pri Sv. Nikolaju 100 K, v nemškem Pliberku 200 K, šola v Tehendorfu 100 K, šola v Trgu 79 K. Posojila so dobili: Delavec v Celovcu 250 K, obrtnik v Bistrici v Rožu 400 K, neki uradnik 140 K. Zanimiva bi bila imena učiteljev, uradnikov itd.

(Goriški Slovenci za Hrvate.) Kakor so se v Ljubljani združile vse slovenske stranke, da složno protestirajo proti samosilstvu bana Hedervaryja, združili so se tudi goriški Slovenci, da skupno posredujejo proti grozovitostim, ki se gode na Hrvatskem. Goriški Slovenci skličejo shod, kakor je bil v Trstu, v Ljubljani in bo na binkoštni ponedeljek tudi pri nas v Celju. Z velikim zadoščenjem beležimo torej veselo vest, da je po dolgem času celi slovenski narod, ako tudi samo za malo časa edin složen. Da bi ta sloga ostala stalna!

(Demonstracije v Trstu) V tržaškem gledališču „Politeama Rosetti“ se je uprizorila opera „Ernani“, ki je bila od leta 1888 prepovedana, ker je občinstvo to priliko vedno porabilo za protiavtstrijske demonstracije. Isto se je zgodilo tudi sedaj. Da bi lažje rogovili so raztresli po gledališču črnorumen listke z napisom „Živio Radecki, uničevalec podlih Italijanov“ in listke v italijanskih barvah z napisom „Živela Italija“. Hrup je bil neizmeren. Vse je kričalo „Viva l' Italia“ in „Abasso l' Austria“ (doli z Avstrijo). Končno je le izprevidel vladni komisar, da je stvar malo prehuda in je zaukazal zaključiti predstavo. Pa naj še kdo reče, da tržaški Italjani niso dobri avstrijski patrioti!

(Tržaški namestnik) grof Goess baje odstopi že meseca avgusta. Za naslednika se ime nujeta dvorni svetnik v notranjem ministrstvu Anton Simonelli in kranjski deželni predsednik baron Hein.

(Volitev župana v Trstu) Županom v Trstu je bil izvoljen zopet dr. Scipio Sandrinelli. Prvim podžupanom je bil izvoljen dr. Venezian drugim pa Rascovich. Ker slovenski občinski svetniki niso glasovali za čifuta Veneziana, jih je galerija nahrulila z besnimi klici: „Fora i ščavi! Ande in Russia! Ande in Croazia!”

Politični pregled.

(Državni zbor.) Kakor je bilo pričakovati, je bila prošnja dalmatinskih poslancev za avdijenco odklonjena in sicer na predlog ministra Körberja. Raditega je poslanec Biankini v obliki vprašanja najodločnejše med velikim hrupom protestiral proti takemu postopanju ministrskega predsednika. Odklonitev avdijence je zopet dokaz avstrijskega servilizma avstrijske vlade nasproti mažarski oholosti. Doslej se je mislilo, da se more in sme v zadnjem trenutku govoriti s cesarjem, ali sedaj se je pokazalo, da cesar in kralj ni doma za zastopnike naroda, ki je s krvjo in solzami napisal marsikak list zgodovine habsburške hiše. Ministrski predsednik je vsled strahopetnosti pred Mažari zabranil avdijenco. Končno vpraša zborničnega predsednika, ali so se z ravnanjem Körberjevimi kršile pravice hrvatskih poslancev in kaj hoče storiti, da varuje pravice poslancev. Predsednik je odgovoril, da ne more pomagati. Nemški poslanci so bili ves čas mirni. Le poslanec Glöckner je rekel: Če so vsi Hrvatje taki, kakor je Biankini, je škoda, da se jih ni še več obesilo. Te besede so celo po-

slanca Iro-ta tako ogorčile, da je zavpil: „Držite svoj gobec! Ali ne veste, da so tudi Nemce že vrgli iz cesarskega dvorca!“ Körber je nato odgovarjal Biankiniju in rekel, da so vse vesti iz Hrvatske zlagane. Povedal je, da sta bili dosedaj samo dve osebi usmrčeni od orožnikov in ena ranjena. (Biankini: To ni res! To je laž!) Nekaj kmetov je bilo ranjenih, ki so ropali, in ena oseba se je sama ranila na bajonetu. Rekel je, da je sam posredoval, da je bila prošnja za avdijenco odklonjena. Potem se je spravil na ljubljanske dogodke in kvasil o streljanju z revolverjem. (Koliko je resnice na tem, poročamo drugje.) Končno je rekel, da sta zakon in pravica dovolj, da vzdržita hrvatski in slovenski narod na pravem potu (seveda Körberjeva in Hedervaryjeva pravica — bajoneti in krogle!) — Slovenski in hrvatski poslanci so imeli v sredo sejo, v kateri so odločno protestirali proti zavljanju ministrskega predsednika. — Prihodnja seja državnega zbora je v petek po binkoštih.

(Starostno zavarovanje zasebnih uslužbencev) je šlo s pomočjo slavne vlade rakom žvižgat. Körber je namreč podal v socialno-političnem odseku izjavo, da država ne prispeva za to zavarovanje ničesar. Brez vladinih prispevkov je uresničenje načrta nemogoče, torej je cela stvar pokopana. „Slava slavni vladi in gospodu Körberju!“

(Čehi) se pripravljajo na obstrukcijo državnega budgetnega provizorija, ki je postavljen na dnevni red prve sednice po binkoštih.

(Dogodki na Hrvatskem.) Edina vesela vest, ki smo jo dobili v teh žalostnih časih iz Hrvatske, je vest, da so se Hrvati in Srbi združili proti banu in Madžarom. Hrvatski in srbski visokošolci so si podali roke. Razpor med brati je končan. Hrvatje bodo Srbom povrnili vso škodo, ki so jo leti trpeli ob zadnjih protisrbskih izgredivih. To je res vesela vest, ki mora razveseliti vsakega Slovenca. Vidi se pa, kdo je pravzaprav zakrivil hrvatsko-srbski spor, isti namreč, ki je zdaj zedinil zopet oba naroda — krvnik Khuen Hedervary. Nagla sodba je začela delovati, toda o izidih tega postavnega krvniškega dela še ni nič znanega. V Primorju se je razglasila nagla sodba v Dragi in na Grobniku. V vasi Pelenje straži vse prebivalstvo župnišče, ker se čuje, da bodo župnika Polića aretirali. V Bakru se je nastanil krvnik, torej se bode obešanje kmalu pričelo. O nekem kmetu se pripoveduje, da je razgalil prsa in zaklical orožniku: „Tu notri bije hrvatsko srce, ako imaš poguma, ustrel!“ Puška je počila in kmet se je zgrudil. — Ban bo baje prišel z Dunaja kot vladni komisar, kar pomenja, da je ustava za Hrvatsko odpravljena. Ako bi bilo to res, bi se položaj znatno poslabšal. Upajmo pa, da je to le ponižna želja banova. — Hrvatski delavci v Pittsburgu v Ameriki, katerih je nad 120.000, so sklenili nakloniti hrvatski opoziciji plačo enega dneva za padle žrtve in ponesrečence. Tako dobi opozicija en milijon kron. — V Dalmaciji se povsod berejo maše za padle Hrvate in občine dajejo večje zneske za ponesrečence. Dalmatinski dež. zbor ne bo sklican, ker se vlada boji, da bi protestiral proti dogodkom na Hrvatskem.

Listnica uredništva.

Inuncencija, Celje. Prejeli smo poslano. Prosim Vas pa, da nam javite svoje pravo ime, ker drugače ne moremo priobčiti. — Primitivus, Trbovlje. Dopis, ki ga danes priobčujemo, je bil že stavljen, ko smo Vašega prejeli. Torej za sedaj izostane. Priporočamo se za drugič. Zdravo! Uredništvo „Domovine“.

Dr. Anton Schwab v Celju

(151)

pomnoži

2-1

svoje ordinacijske ure in ordinuje:

zobozdravilstvo in zobotehnika * * * * *
od 8. do 12. ure dop. in od 2. do pol 6. ure pop.

notranje in druge bolezni

od 8. ure dop. do 1. ure in od 3. do pol 6. ure pop.

(236)

ZAHVALA.

Ob priliki, ko odhajam s svojega dosedanjega službenega mesta, da pričnem v Grobelnem samostojno trgovino, veže me prijetna dolžnost, da izrekam tem potom svojo najiskrenejšo zahvalo preblagorodnemu g. Norbertu Zanierju, veletržcu v Št. Pavlu, za njegovo naklonjenost in blagohotnost, katero je meni izkazoval ves čas mojega službovanja v njegovi hiši.

Obenem kličem vsem dragim prijateljem in znanem širom Gornje in Spodnje Savinjske doline, pri katerih se — žal — nisem mogel osebno posloviti, v slovo iskren in pristrčen: Z Bogom!

V LETUŠU, dne 27. maja 1903.

FRAN VUGA.

Razglas.

(237) 1—3

V konkurzu Franceta Paradiža, bivšega trgovca v Šmarju, se bode prodala v konkurzno maso spadajoča zaloga blaga (specerijskega, ma nufakturnega, železnine in deželnih pridelkov) v sodno določeni cenilni vrednosti po 7000 K.

Isti, kateri hočejo kupiti celo zalogo blaga, naj vložijo svoje ponudbe

do 14. junija 1903

pri podpisnem upravitelju te mase.

Zaloga blaga se lahko pogleda od 7. do 14. junija 1903 v navadnih uradnih urah.

Kupnina se mora plačati v roke upravitelja mase takoj, ko se blago prevzame, in se mora blago prevzeti 15. junija 1903.

Tega dne se bode tudi ponudnikom naznailo, če so se njihove ponudbe sprejele.

Če sploh ni ponudb ali same take, katerih odbor upnikov ni sprejel, potem se vrši

dne 16. in 16. junija 1903 ob 9. uri dop. sodna dražba navedene zaloge blaga v trgovini šte. 26 v Šmarju po predpisih konkurznega in izvršilnega reda, ter se bode blago dražbalo po komadih oziroma po skupinah.

Najvišje skupilo se mora takoj plačati in kupljeno blago takoj odstraniti.

Kupaželjni se vabijo k tej dražbi.

Šmarje, 26. maja 1903

Upravitelj konkurzne mase:

Dr. Jos. Georg.

(238)

Naznanilo.

Vljudo se prosijo gg. učitelji, kateri bi si name-ravali omisliti novoizumljene in patentirane šolske deske, da bi mi svoja naročila prej ko mogoče prijavili, ker mi je pri sedanjem velikem številu naročnikov nemogoče v kratkem času vstreti in pravi čas deske doposlati.

Na zahtevanje načrti in popis zastonj.

Z najodličnejšim spoštovanjem se priporoča

Ante Betz

delavnica novoizumljenih patentiranih šolskih desk v Celju, Štajarsko.

Naprodaj

sta dva voza „parizarja“ in dva enovprezna voza po nizki ceni pri J. SAVERŠNIKU

239) v Št. Petru v Savinjski dolini. 1—1

Koncesijonirana plesna šola.

Udano podpisani se usoja slavnemu občinstvu vljudno naznaniti, da otvori s 3. junijem t. l. v veliki dvorani „Narodnega doma“ v Celju

plesni tečaj

s sledečim sporedom:

Pouk v družabnem vedenju in estetičnem kretanju, v vseh navadnih figurnih in okroglih plesih in najnovejših senzacijskih okroglih plesih.

I. oddelek: Vsako sredo in soboto od 4. do 6. ure popoldne.

II. oddelek: Vsako sredo in soboto od 8. do 10. ure zvečer.

Z najodličnejšim spoštovanjem

Alfonzo Cilenti

akad. plesni učitelj

(240)

konces. od c. kr. namestništva v Trstu, Gradcu, Celovcu, Ljubljani in kr. ministristva v Budimpešti.

Pouk na citre.

Spreten godbenik se priporoča za poučevanje na citrah po vsaki metodi.

Naslov se izve pri upravnistvu „Domovine“.

Naprodaj

je nov, napol pokrit voz za nizko ceno. Vse natančneje v gostilni „pri jelenu“

(233) v Celju.

Čateške toplice

pri Brežicah se dajo koncem tega leta

✓ najem.

Ponudbe sprejema do 1. septembra t. l. podpisano oskrbnistvo, pri katerem se lahko poizvejo tudi vse podrobnosti. (222)3-3

Oskrbništvo brežiške graščine v Brežicah.

Otvoritev nove gostilne!

Vljudo naznanjam slavnemu občinstvu, da sem se z 21. majem preselil v svojo novo hišo št. 6 v Radečah, kjer bom izvrševal gostilničarski in mesarski obrt. (234) 1

Zahvaljujem se svojim cenjenim gostom in odjemalcem za dosedanjo naklonjenost ter se priporočam še za nadaljni obisk. Postrežba bo kakor dosedaj točna in cena.

Franc Podlogar, po domače „Pečlin“ gostilničar in mesar v Radečah p. Zidanem mostu.

(231) 3-2

OKLIC.

Opr. št. A 4

Prostovoljna sodnijska dražba.

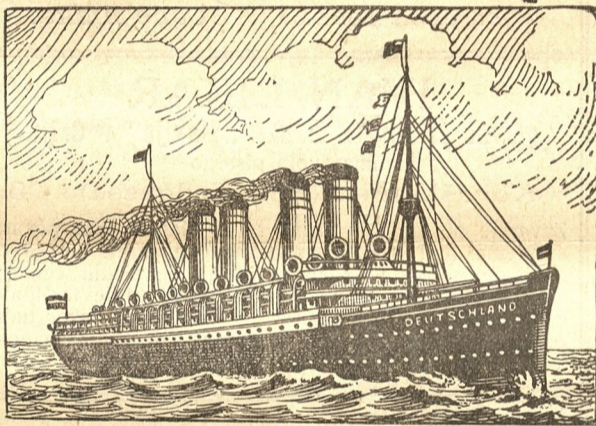
C. kr. okrajno sodišče Šoštanj daje na znanje: Na prošnjo dedičev dovoli se prostovoljna sodna dražba v zapuščino po dne 4./I. 1903 v Šoštanju umrlem Jožefu Rozer (Roser) spadajočih zemljišč vl. št. 93 in 94 k. o. Šoštanj cenjenih na 3500 K — v, s pritlikino po 49 „ 60 „ skupaj 3549 K 60 v, in se določa v to edini narok na

9. junija 1903 od 11.—12. ure dopoldne

na licu mesta v Šoštanju s pristavkom, da se pri tej dražbi omenjeni zemljišči s pritlikino vred le za ali nad cenilno vrednostjo po 3549 K 60 v bodo prodali in da skupilo spada v zapuščino po Jožefu Rozer.

C. kr. okrajno sodišče Šoštanj

odd. I, dne 21. maja 1903.

Največje, najhitrejše

ter najvarnejše vrste

velikanskih parnikov

ki vozijo na

AMERIKO
Hamburg—New-York

(233) 88 le 6 dni.

Vozne karte po najnižjih cenah za vse razrede prodaja, ter daje pojasnila točno in brezplačno, oblastveno potrjena

Agentura Hamburg-Ameriške Linije

v Ljubljani, Dunajska cesta šte. 31.

Trgovina z železnino „MERKUR“**PETER MAJDIČ**

v Celju, Graška cesta šte. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite železnine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedel-skega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in strojev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete.

☛ Tomaževa žlindra, najboljše umetno gnojilo. ☛

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna

Cene nizke.

SVOJI K SVOJIM!

Narodni trgovci in obrtniki, katere priporoča slavnemu občinstvu slovensko obrtno društvo v Celju:

Josip Hočevar

trgovina z modnimi oblekami in konfekcijami za gospode in dečke
CELJE, Kolodvorske ulice šte. 5

priporoča za spomladno in poletno sezono svojo **bogato zalogo** izgotovljenih oblek za gospode in dečke, kakor tudi **športne suknje, površnike in haveloke po najnižjih cenah.**

Bogata izber tu- in inozemskega modnega blaga.

Naročila po meri se izvršujejo najelegantneje, natanko in točno.

Rafael Šalmič

trgovina z urami, zlatino in optičnimi predmeti
v Celju v Narodnem domu.

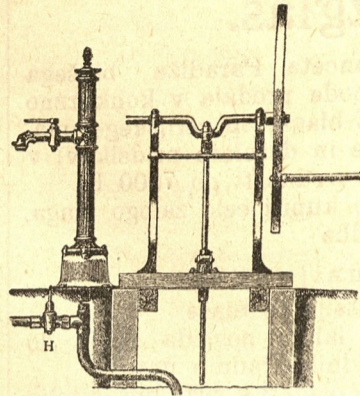
Največja zaloga zlatih, tula-, srebrnih in nikelnastih žepnih ur. Jako primerna darila v zlatu in srebru, verižice, uhani, zapestnice, priveski, svetinje, amuleti itd. **Žlice, noži, vilice, tabatière, nastavki za slike, sadje, cvetlice** itd. v pristnem in novem srebru. — **Zaloga optičnih predmetov.** — Velika izber stenskih ur, budilk itd. najnovejših in najboljših. Vse po najnižjih konkurenčnih cenah.

Vsa popravila se izvršujejo ceno in zanesljivo.

Postrežba točna in solidna!

IVAN REBEK

stavnbi in umetni ključalničar
CELJE, Poljske ulice šte. 14

izvršuje vse v njegovo stroko spadajoča dela, kakor **železne ograje, vrata, - - - - šteditnike, vodovode, - - vodnjake i. t. d.** Vedno v zalogi **strelne priprave zoper točo.**

Vse po najnižjih cenah!

Jakob Omladič

v Gaberjih pri Celju.

Tovarna za sodovico
v sifonih kakor tudi

z limonado in malinovcem,
Izborna kakovost! Postrežba točna! Cene nizke!

Velika trgovina
tu- in inozemskega manufakturnega blaga

na debelo in na drobno

KAROL VANIČ

'Narodni dom' v Celju 'Pri dobrem pastirju'
Cesarja Jožefa trg Graška cesta.
Postrežba točna! Cene nizke!

FERDINAND SIKOŠEK

SLIKARSKI IN PLESKARSKI MOJSTER

Nove ulice št. 11 * CELJE * Nove ulice št. 11.

Izvršujem vsa v mojo stroko spadajoča dela, kakor vse cerkvene, sobne in dekoracijske slikarije, črko-slikarska dela na steklo, les itd.

Prevzamem vsa stavbena in pohištvena pleskarska dela katera izvršujem vestno in po najnižjih cenah.

Martin Kolšek

čevljarški mojster v Celju

se priporoča sl. občinstvu v izdelovanje obuval za gospode in dečke. — Vsa naročila izvršuje točno, iz najboljšega usnja, dobro in cenó.

IVAN LIKAR

glavni zástopnik banke „Slavije“ v Celju
ima svojo pisarno

v Kovaški ulici (Schmiedgasse) št. 5.

Zavaruje poslopja in raznovrstno blago zoper požar, sprejema tudi vsakovrstna zavarovanja za človeško življenje po najugodnejših pogojih in nizkih cenah; zavaruje šipe in steklo zoper poškodovanje ter ljudi zoper nezgode ali poškodovanje na telesu, kakor tudi dragocene reči, zlatino, srebrnino, denar in raznovrstno blago zoper tatvino in vlom.

JOSIP KREGAR

stavnbi in galanterijski klepar v Celju

izvršuje **stavnba in umetna** ter sploh v to stroko spadajoča dela. — Častiti duhovščini ter cenjenemu p. n. občinstvu se priporoča za **pokrivanje stavb.**

Cene jako nizke! Postrežba točna!

Slamnike

najnovejše in najmodernejše
kakor tudi solčnike, dežnike, palice, rokavice in nogavice
priporoča

Peter Kostič

Glavni trg št. 2, CELJE, Glavni trg št. 2
Štajarsko.

Za poštna naročila zadostuje pri slamnikih naznaniti velikost v centimetrih, barvo in ceno.

Postrežba hitra in točna!

Edina narodna steklarska trgovina

Fran Strupi

CELJE * Graška cesta št. 4 * CELJE
podružnica v Laškem trgu.

Velika zaloga stekla, porcelana in kamenine.

Vsakovrstno v steklarsko stroko spadajoče blago, kakor svetilnice, zrcala, različni okvirji za podobe, šipe za okna itd. na debelo in na drobno.

Prevzete vse steklarskih del pri cerkvah in privatnih stavbah, katera se izvršujejo po najnižjih cenah.

Najlepši okraski in dekoracije, jako primerni predmeti za darila in srečolove.

Sl. javne zavode in privatnike opozarjam zlasti na svojo zalogo higijeničnih pljuvalnikov.

Postrežba točna in solidna!

Anton Kolenc

trgovec s špecerijskim blagom, deželnimi pridelki, sadjem in perutnino

== V CELJU ==

v 'Narodnem domu' in 'pri kroni'.

Kupuje po najvišjih cenah vse deželne pridelke, kakor

predivo, suhe gobe, laneno seme, deteljno seme, malisno štopo, orehe, suhe češplje, vsakovrstno žito, sveže hruške, jabolka, fižol itd., sploh vse deželne pridelke in tudi perutnino.

Josip Zabukošek

krojaški mojster, Celje, Glavni trg št. 18.

Velika zaloga narejenih oblek od priprostih do najfinejših. Vsa naročila po meri se izvršujejo dobro, točno in cenó!

LASTNIK GOSTILNE NA STAREM GRADU, kjer toči najboljša pristna vina in izborna pivo; okusna mrzla jedila vedno na razpolago!

Odlikovan od vis. c. kr. trg. ministrstva.

Martin Stojan ml.

stavnbi in umetni mizar v Teharjih pri Celju

prevzame vsa v njegovo stroko spadajoča dela, katera izvrši v najkrajšem času po konkurenčnih cenah. — Priporoča se tudi v izdelovanje šolskih klopi, vsega pisarniškega pohištva, ter vseh v trgovinah potrebnih mizarških izdelkov.

Josip Koštomaj

gostilničar „pri jelenu“
priporoča svojo

dobro vpeljano gostilno.

Mrzla in topla kuhinja * * * * *
* * * * * vedno na razpolago!

Anton Topolak

trgovec s špecerijskim blagom
v Celju (nasproti Narodnemu domu)

priporoča svojo veliko zalogo vedno svežega blaga po najnižjih cenah. Nadalje priporoča iz svoje zaloge sloviti

konjak grofa R. Keglevicha.

Kupuje in prodaja vse deželne pridelke.

Postrežba točna in solidna.

JOSIP LEON

krojaški mojster
v Celju, Gosposke ulice šte. 9

priporoča cenjenemu občinstvu svojo zalogo vsakovrstnih izgotovljenih oblek. — Izvršujem tudi naročila po meri po najnižjih cenah in najnovejših vzorcih ter se najvljudneje priporočam.

Hitra postrežba! Cene nizke!

Slavnemu občinstvu vljudno naznanjam da sem prevzel

gostilno
v 'Narodnem domu' v Celju

kjer bodem točil vedno sveže, dobro marcno pivo, pristna cena vina ter postregel z najboljšo kuhinjo po nizkih cenah.

ANTON KOŠTOMAJ, gostilničar.